

Mand er altsaa Invalid af 2den Klasse, og da han yderligere har faaet et Saar, foruden at han har mistet en Arm, er der nogen Rimelighed, forekommer det mig, for, at denne Mand kunde faae undersøgt, om han ikke virkelig burde rykke op i 1ste Klasse. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale den ærede Justitsminister, om han ikke er i Stand til at opfylde denne Mand's Begjering. Jeg kan ikke indse, at det kan komme i Strid med det sidst vedtagne Tillæg til Invalideloven. Med Hensyn til de andre Invalider vil det interessere mig at høre det ærede Ministers Svar.

Schiøtz: Naar jeg forlanger Ordet, er det væsentlig i Anledning af det under Nr. 12 opførte Andragende fra Formanden for de samvirkende Landboforeninger i Sjællands Stift Wedell-Wedellsborg om andre Regler for Afholdelsen af Tvangsauktioner. Med Hensyn til dette Andragende kan jeg give den ærede Ordfører Ret i, at der kan være delte Meninger om de forskjellige Hensillinger, som ere fremkomne ved dette Andragende, men jeg skal i det Hele anbefale, at dette Andragende tages under Overveielse af den ærede Justitsminister, og at man i det Hele tager det Spørgsmaal op om Reglerne for Tvangsauktioner over faste Eiendomme her i Landet. Med Hensyn til Andragendets enkelte Dele skal jeg kun bemærke, at hvis der i Nr. 1 foreligger en Dabel over de fast ansatte Burderingsmænd, saa tiltræder jeg denne Dabel; thi den Burderingsinstitution, vi have for Diebliffet baade med Hensyn til Prioritetslaan og Auktionsefterretning, indeholder ikke nogen fuldstændig Betryggelse, og de Regler, som tidligere derom ere trufne, trænge i høi Grad til nærmere Eftersyn. Det bedste Bevis for Rigtigheden af det, jeg her siger med Hensyn til Anken over de fast ansatte Burderingsmænd, er i Virkeligheden det, at de Burderinger, der optages baade til Prioritets- og Tvangsauktionsefterretning, aldrig, naar Realisationen finder Sted, give nogenjomhelst virkelig Veiledning om Eiendommens Værdi. Det er en bekendt Sag, at Eiendommene nutildags ved Tvangsauktioner udbringes under Tiden til langt under det Halve af den Burdering, der var sat paa dem. Det er et Forhold, som ikke kan Andet end svække Tilliden til den Burderingsinstitution, der er etableret her som Regel. Det vilde glæde mig i høi Grad, om det saakaldte Brugspant kunde blive ophævet. Det er en Institution, der er bleven misbrugt i Praxis, en Institution, som for havejyge Panthavere f. Ex. aabner Anledning

til at berige sig. Det er en Institution, som ganske vist er ledsaget af Regnskabsafleggelse, men Enhver veed, hvorledes en saadan Regnskabsafleggelse er, hvor let det er at omgaa den Pligt, man har, og navnlig veed Enhver, der er kjendt med disse Forhold, hvor overordentlig vanskeligt det er at gennemføre en Indsigelse mod de enkelte Punkter i en saadan Regnskabsafleggelse. Jeg har egentlig kun taget Ordet for at udtale min Tilslutning til Nr. 3 i dette Andragende. Det er en Mærkelighed ved dansk Lovgivning og Retsspraxis, at det ikke for længe siden er paalagt den realiserende Pantnaver eller Udlægshaver at levere ved Auktionen en Oversigt over Omkostningerne. Ingen kan være i Tvivl om, naar man ser paa Tvangsauktionerne fra de senere Aar og lægger Mærke til, hvorledes de ere afholdte, at det, der har afholdt Folk fra at byde paa disse Tvangsauktioner, er dette, at de ikke have haft Oversigt over Omkostningerne, og derfor vil jeg meget henstille til Ministeren, at han navnlig tager Punkt 3 under Overveielse og tillige Punkt 4, nemlig at vi fik et mere billigt og lettere udfindeligt Sportelreglement end det, vi have for Diebliffet. Jeg kan ikke forstaa, at den ærede Minister, der varmt interesserer sig for Proceskommissionens Forslag, lader disse forskjellige Punkter om Auktioner, Fogedsforretning og Sportelvæsen ligge, skjøndt de med meget faa Forandringer kunde bruges og gennemføres under vort nuværende Retssystem. Der er jo ingen Grund til at lade disse rent praktiske Punkter ligge, fordi man ikke kan faae gennemført, hvad jeg meget beklager, og hvorfor jeg lægger Skylden ligesaa fuldt paa Oppositionen her i Salen som paa Ministeren, nemlig en hel Rettsreform. Det medfører dog virkelig ikke, at man ikke skulde kunne gennemføre Reformen med Hensyn til de aksesoriske Kapitlet og navnlig Tvangsauktioner, Fogedsforretninger og særlig Sportelreglementet. I Sverig har man det jo saa let; det er en Fornøielse at komme til en svensk Tvangsauktion over fast Eiendom. Der er der Ingen i Tvivl om, hvorledes det stiller sig med Restancer og Omkostninger, for derover skal der fremlægges en Oversigt ved Auktionen, og der har man heller ikke det, jeg havde nær sagt Uvæsen, med flere Auktioner, thi det er jo givet, at af de tre Auktioner, der skulle holdes her efter Blaat af 22de April 1817, møder der Ingen paa de to første Auktioner; de ere en ren tom Formalitet, der ikke have den ringeste Betydning. Jeg skal tillige med Hensyn til Punkt 4 henstille til den ærede